чи ти мене любиш однаково коли розрізаю соковиті й пахучі дині й вони
розбризкуються соком по столу і по стінах і декілька крапель навіть потрапляють на віконне скло або інакше коли я надкушую великі соковиті
й солодкі яблука і коли ми їмо полуниці й ти спостерігаєш як відриваю від червоних ягід зелені хвостики і коли вибігши на вулицю потрапляю просто під колеса велосипеда як тоді у дитинстві
й навіть коли тепер так само як і майже двадцять років тому
на тілі не залишається ні синців ні подряпин а тільки правою рукою трохи нижче від ліктя тече полуничний сік а ти спочатку думаєш
що то кров чи ти завжди однаково мене любиш

і коли розливаєш на мене свій чай і тобі так незручно так неприємно і так
страшно що під одягом шкіра йде пухирцями і коли ти говориш до мене і коли мовчиш і коли боїшся що я вмію читати твої думки від початку до кінця й від кінця до початку і коли мій подих пахне хлібом і сіллю
чи ти мене любиш так само коли пучки пальців пахнуть найдешевшим тютюном і деревом люльки чи ти й тоді мене любиш однаково чи любиш коли я є і коли немає хоча скажи мені де я коли ти мене не бачиш якщо вже й ти
перестаєш мене бачити тоді я не можу бути тоді я не можу нахилятися до гірки динь майже притулятися обличчям тоді я не можу вибирати найсолодшу тоді я не вмію розтинати її волосиною або просто поглядом на дві половинки тоді навіть сік просто стікає пальцями

чи ти мене любив би якби я була долькою цитрини донькою президента
дівчинкою-дюймовочкою продавцем овочів листям тропічних дерев зерням горіха рубрикою новин найгіршим баченим у житті рекламним роликом

і коли мене не було би ніде чи в твоїй пам’яті стало би місця зберегти наші
яскраві літні дні повні достиглих динь соковитих полуниць і листонош які так нам заздрили проїжджаючи нашою вулицею на своїх старих велосипедах розсікаючи калюжі колесами мов кораблі видзвонюючи своїми
дзвінками ніби перегукуючись мовою якої ми з тобою не знали коли я їх пригадуватиму чи ти мене любиш однаково як і тоді коли я думаю про тебе

назви мене дівчинкою що не має імені й голосу а тільки багато музики
такої як найглибша туга й найбільша радість як світло якому треба так багато часу
аби прилетіти від тебе до мене від тебе до тебе від мене до неба і коли ним
бавитимуться ангели скажи чи ти мене любиш завжди однаково